

Posudek diplomové práce Jitky Kodyšové Individuální vzdělávací plán pro český jazyk na 1. stupni ZŠ

Diplomová práce se věnuje významné problematice současné koncepce školního vzdělávání, a to roli individuálních vzdělávacích plánů na 1. stupni ZŠ. Autorka si klade za cíl „analyzovat pět individuálních vzdělávacích plánů, zjistit jejich efektivitu, vyhodnotit stanovená podpůrná opatření a případně je rozpracovat a rozvinout“. Objasňuje rovněž aktuálně diskutovaný pojem inkluzivní vzdělávání a vysvětluje rozdíly v pojetí kritérií pro charakteristiku žáka se speciálními vzdělávacími potřebami v minulosti a dnes. Autorčin zájem o tyto otázky koresponduje s dobrou znalostí mechanismu podpůrných opatření. V práci je proto velmi zevrubně charakterizováno pět stupňů podpůrných opatření, a to na základě shodných kritérií, jež autorka posuzuje.

Samostatnou kapitolu tvoří velmi podrobná a zároveň přehledná charakteristika individuálního vzdělávacího plánu. Autorka si zde všímá např. postupu při jeho zpracování, metod výuky, úprav obsahu vzdělávání, organizace výuky, způsobu zadávání a plnění úkolů, způsobu ověřování vědomostí a dovedností, hodnocení, pomůcek a učebních materiálů atd.

Teoretická část práce obsahuje rovněž nezbytné výklady týkající se Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání a charakteristiky vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura. Jsou zde navíc vhodně doplněny přehlednou tabulkou tzv. Minimální doporučené úrovně očekávaných výstupů v rámci podpůrných opatření (s. 11).

Stěžejní kapitola je věnována analýze čtrnácti individuálních vzdělávacích plánů poskytnutých jednou ze základních škol v Plzni. Jelikož v nich autorka shledala řadu systémových nedostatků, včetně absence funkčních podpůrných opatření, vybrala pro každý ročník 1. stupně ZŠ jeden individuální vzdělávací plán a popsala jej. Následuje jeho podrobné vyhodnocení a návrh na doplnění. Diplomantka zde prokazuje vysoký stupeň odborné fundovanosti a výbornou orientaci v této významné oblasti vzdělávání. Autorčiny závěry a doporučení mají vždy oporu v příslušných vyhláškách MŠMT a mnoha dalších dokumentech a publikacích, jejichž znalost je v zájmu zvoleného tématu práce a splnění jejího cíle nezbytná.

Jednotlivá doporučení prezentovaná v Závěru mají velmi konkrétní obsah, a mohou tak být pro pedagogy námětem a inspirací při vytváření individuálních vzdělávacích plánů pro žáky 1. stupně ZŠ.

Velmi dobře zvládnuta je i kompoziční stránka; kapitoly jsou vhodně řazeny, mají přiměřený rozsah, text je soudržný, autorka plně respektuje stylovou normu odborného vyjadřování. Lze nesouhlasit pouze s osamostatňováním částí výpovědí v Závěru (s. 52, 2. odst.), dále ve vyjádření „mechanicky se naučit formulovat žádosti o pomoc nebo o podporu ke konkrétním aktivitám a k učivu...“ je chybná vazba (kontaminace), vhodnější než vyjádření „slovní zásobu nezvyšovat jenom aktivně...“ by bylo „slovní zásobu nerozvíjet jenom aktivně...“. Jinak je text zcela oproštěn od jakýchkoli jazykových nedostatků, gramatická a pravopisná stránka jsou zcela v pořádku.

Domnívám se, že diplomová práce Jitky Kodyšové beze zbytku splnila svůj cíl, její pedagogický a didaktický přínos pro současnou školní praxi je nezpochybnitelný.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ohodnotit ji klasifikačním stupněm **v ý b o r n ě**.

PhDr. Zdeněk Suda, CSc.
oponent

Rokycany 27. 7. 2018